

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010109
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3616010109.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Vigaša a prísediacich Marty Krištínovej a Janky Kováčovej, v trestnej veci obžalovaného X. A., na hlavnom pojednávaní dňa 17.10.2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

X. A., Z.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom Ž. Z. Z. Č.. XXX, okres Partizánske, zamestnaný,

je vinný, že

v presne nezistenom čase dňa 06.01.2016 v Bánovciach nad Bebravou od nezistenej osoby kúpil pre svoju potrebu zatavenú plastovú injekčnú striekačku s obsahom psychotropnej látky metamfetamínu (pervitínu) s hmotnosťou 3,69 g s priemernou koncentráciou účinnej látky 55,4 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej ôsmim obvykle jednorazovým dávkam drogy, a obvyklá jednorazová dávka drogy obžalovaného predstavuje množstvo až 0,5 g látky s obsahom psychotropnej látky metamfetamínu (pervitínu), ktoré prechovával pri sebe pre vlastnú potrebu a dňa 07.01.2016 o 15.30 hodine po predvedení na Obvodné oddelenie PZ v Partizánskom túto pri osobnej prehliadke vydal policajtom, pričom metamfetamín je v zmysle z. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. Skupiny psychotropných látok.

teda

neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku vo väčšom rozsahu

čím spáchal

prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zákona).

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 171 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň r u š í výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/15/2016, zo dňa 06.04.2016, právoplatného dňa 06.04.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona súd ukladá obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného X. A. bola podaná prokurátorom Krajskej prokuratúry Trenčín pod sp. zn. 1Kv 20/16/3300-21 dňa 28.07.2016 na tunajší súd obžaloba pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na skutkovom základe že obžalovaný v presne nezistenom čase dňa 06.01.2016 v Bánovciach nad Bebravou od nezistenej osoby kúpil pre svoju potrebu zatavenú plastovú injekčnú striekačku s obsahom psychotropnej látky metamfetamínu (pervitínu) s hmotnosťou 3,69 g s priemernou koncentráciou účinnej látky 55,4 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 51-204 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktoré prechovával pri sebe pre vlastnú potrebu a dňa 07.01.2016 o 15.30 hodine po predvedení na Obvodné oddelenie PZ v Partizánskom túto pri osobnej prehliadke vydal policajtom, pričom metamfetamín je v zmysle z. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. Skupiny psychotropných látok, obžalovaný sa skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/75/2014 zo dňa 11.02.2015 odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c, d) Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na dobu 40 mesiacov do 27.06.2018.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 26.09.2016 a 17.10.2016 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom znalca MUDr. Antona Puchoňa k znaleckému posudku č. 34/2016 zo dňa 29.04.2016, prečítal znalecký posudok KEU PZ odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2016/123 z 28.01.2016, listinné dôkazy a pripojené spisy a zistil tento skutkový stav.

Podľa § 272 ods. 3 Tr. poriadku súd odmietol vykonanie dôkazu výsluchom T. A. T. F. A. - rodičov obžalovaného, ktorí sa podľa návrhu obhajoby mali vyjadriť k vlastníctvu bundy obžalovaného. Súd predmetné dôkazy nevykonal, pretože skutočnosti, ktoré by ich výpoveďou mohli byť zistené, nijakým spôsobom nevyklúčujú skutočnosti, ktoré boli preukázané na hlavnom pojednávaní, a nie sú ani podstatné pre rozhodnutie. Za predpokladu, že by rodičia, ako osoby blízke vypovedali v prospech obžalovaného, súd poukazuje na tú skutočnosť: 1. že možno považovať za nepravdepodobné, že svedkovia majú prehľad všetkých zvrškoch v šatníku obžalovaného - ich dospelého syna, a zo skutočnosti, že predmetnú bundu nespoznajú možno mať za to, že ju nevlastnil, a teda ani akékoľvek predmety v nej neskôr uschované; 2. z hľadiska vierohodnosti ide o blízke osoby obžalovaného, ktoré majú právo odmietnuť vypovedať v jeho neprospech podľa § 130 Tr. por., pričom obžalovaný skôr verziu o náleze bundy v prípravnom konaní neuvádzal, hoci je v jeho prospech, 4. obžalovaný bol spolu z obžalobou vyzvaný na včasné predloženie dôkazov podľa § 240 ods. 3 Tr. por. pričom až do hlavného pojednávania dňa 17.10.2016 uvedených svedkov nenavrhol; 4. obžalovaný uvádza, že predmetnú bundu pred zadržaním odcudzil v krčme, čo nevyklučuje, že zatavenú striekačku do bundy sám následne neuschoval, čo by bolo kompatibilné aj s výpoveďou, že bundu skôr nevlastnil.; 5. manipulácia s určitým predmetom obžalovaným oblečeným v bunde vyplýva z úradného záznamu polície.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nevyužil právo vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 Tr. por., v prípravnom konaní využil právo odmietnuť vypovedať.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 17.10.2016 uviedol, že v deň skutku, keďže v tom čase bral drogy a mal „absták“, zobral asi 100,-€ a išiel zháňať drogu, bol s kamarátom v Bánovciach nad Bebravou, kde kúpil asi gram pervitínu, ktorý následne užil šňupaním. Následne nešiel domov, ale zastavili sa v krčme Kašmír v Šimonovanoch, a tom potom čakal na odvoz, pretože kamarát niekam odišiel. Keď nechodil, pobral sa domov pešo a vzal niekomu bundu, aby mu nebola zima. V krčme

boli viaceré osoby aj osoby, o ktorých vedel, že tiež užívajú drogy. Potom keď odchádzal, ho zadržala polícia, ošacovali ho a predviedli, neskôr našli v bunde drogu. On však nevedel, že v bunde sa nejaká droga nachádza, bunda ani droga nebola jeho. Bundu niekomu vzal, potom aj vzal nejakú bagetu lebo bol hladný, tiež rozbil výklad, lebo sa asi chcel zohriať a dnu vyspať, bol nafetovaný. V súčasnosti je po absolvovanom protitoxikomanickom ústavnom liečení, ktoré trvalo asi tri mesiace, je zamestnaný, býva u rodičov, abstínuje od drog, vyhýba sa spoločnosti závislých na drogách. Keďže bol dlhodobo závislý, jeho dávka pervitínu bola aj vyše jedného gramu. Menšie dávky mu už „nefungovali“ po menších dávkach bol len nervózny a zháňal hneď ďalšiu drogu.

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria MUDr. Anton Puchoň na hlavnom pojednávaní predniesol závery znaleckého posudku č. 34/2016 z 29.04.2016, podľa ktorých obžalovaný v čase podania znaleckého posudku ani v čase skutku netrpel duševnou poruchou v pravom zmysle slova. Trpí syndrómom závislosti na viacerých psychoaktívnych látkach - pervitín, marihuana a patologickým hráčstvom, čím trpel aj v čase skutku. U obžalovaného je plne rozvinutá psychosomatická závislosť na pervitíne, drogocentrické myslenie so silným cravingom s dopadmi na psychické zdravie, sociálnu a pracovnú oblasť. Má kritický postoj k závislosti, ktorú si uvedomuje. Znalec v písomnom znaleckom posudku navrhol ústavné protitoxikomanické liečenie aj preto, že toto nikdy neabsolvoval, pričom po oboznámení so skutočnosťou, že obžalovaný v roku 2016 absolvoval ústavné protitoxikomanické liečenie navrhol uloženie liečenia ambulantnou formou. Podľa obžalovaného tento na uspokojenie jeho potrieb užíva obvykle jednorazovú dávku (ďalej len „OJD“) 0,5 g pervitínu. Na stanovenie OJD by bolo potrebné realizovať klinický experiment za účasti znalca - psychiatra, ktorý by administroval obžalovanému u neho nájdenú látku a sledoval by klinické účinky. Takto experimenty, s veľkým rizikom ťažkých, ba možných aj smrteľných komplikácií, medicínska etika a zákony nepripúšťajú. Dostupnými medicínskymi prostriedkami založenými na medicínsky overených vedeckých dôkazoch sa nedá OJD presne, resp. vôbec stanoviť. OJD nie je medicínsky pojem, ale právnický konštrukt. Znalec na hlavnom pojednávaní ďalej uviedol, že obžalovaného znalec vyšetril v podmienkach ÚVV Ilava. U obžalovaného je prítomný syndróm závislosti už od 26 roku veku, pričom ťažká psychická a somatická závislosť je diagnostikovaná minimálne už 5 rokov. Tiež uviedol, že klamstvo je symptóm diagnóz, ktoré boli obžalovanému diagnostikované (spája ho najmä s gamblerstvom). K OJD doplnil, že táto je individuálna, na množstvo pervitínu, ktoré takto v jednej dávke užije, ktoré osoba závislá považuje za dostačujúcu na dosiahnutie želaného účinku, má vplyv tak doba závislosti - „trénovanosť“, tiež spôsob užitia látky. Pri pervitíne, je najúčinnější spôsob vnútrožilové podávanie, potom šňupanie a napokon fajčenie, pričom je možné, že na dosiahnutie rovnakého účinku musí v závislosti od spôsobu užitia pervitínu tento dávku zdvojnásobiť. Znalec pripustil, že u obžalovaného, vzhľadom k jeho dlhodobej ťažkej psychickej a somatickej závislosti, a prakticky dennom požívaní drogy môže byť OJD, dávka 0,5 g pervitínu, ktorú uvádza obžalovaný. Sám obžalovaný mal udávať, že za deň v období predchádzajúcom skutku užil až 1,5 g pervitínu v troch dávkach. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že užil šňupaním či fajčením naraz aj dávku presahujúcu gram. Znalec uviedol, že 80% narkomanov uvádza ich OJD 0,1 - 0,2 g pervitínu, no znalec popísal dva či tri prípady z jeho praxe, keď pacient uvádzal OJD aj 0,5g pervitínu. Znalec uvádzal dávku 0,5 g ako hraničnú, pričom však pripustil, že závislá osoba, môže bez ujmy na zdraví, no s jej rizikom, prežiť aj užitie vyššej dávky.

Podľa zápisnice o osobnej prehliadke zo 07.01.2016 na č.l. 54-56 a fotodokumentácie na č.l. 57-60, bola dňa 07.01.2016 o 15:30 h vykonaná osobná prehliadka obžalovaného po jeho predchádzajúcom poučení podľa § 104 a § 106 Tr. por., že má právo neprispieť žiadnym spôsobom, či už priamo alebo nepriamo k svojmu obvineniu, kde uviedol, že nemá nič len oblečenie, bez potreby prekonania odporu obžalovaného mu bola odňatá ako vec č. 1 - 1 ks plastová zatavená striekačka s obsahom neznámej látky, kryštalického pôvodu bielej farby (dĺžka 58 mm, priemer 13 mm), nezisteného množstva z bundy - ľavého vrchného vrecka. Predmetná vec, ako vyplýva z fotodokumentácie, je zaevidovaná ako stopa č. 1.

Z prečítaného znaleckého posudku KEU PZ odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2016/123 z 28.01.2016 na č.l.27-30 súd zistil, že stopa č. 1 obsahuje kryštalickú látku o hmotnosti 3,69 g ktorá bola identifikovaná ako zmes metamfetamín hydrochloridu a dimetylsulfónu, s priemernou koncentráciou účinnej látky 55,4 % hmotnostných, pričom metamfetamín je v zmysle z. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. Skupiny psychotropných látok. 2044 mg čistej látky zodpovedá 51-204 bežným jednotlivým dávkam, spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa.

Podľa úradného záznamu zo dňa 07.01.2016 na č.l. 61 bola pre podozrenie zo spáchania prečinu poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. dňa 07.01.2016 v čase o 11:10 h podľa § 85 ods. 2 obmedzená osobná sloboda obžalovanému. Počas zadržania, ako aj pri komunikácii s policajtom ppráp. F. T., mal obžalovaný ruky vo vreckách zimnej bundy, kde držal neznámy predmet v ruke, javil známky nervozity a jeho pohľad viackrát padol na vrecko bundy. Osoba si nezrozumiteľne mrmlala slová ako drogy, prečo som minul otcove peniaze, ktoré mi dal na drogy. Pretože bola osoba obžalovaného podľa osobných poznatkov policajta v minulosti stíhaná a súdne trestaná za drogovú trestnú činnosť a je závislá na drogách, so súhlasom prokurátora bol daný súhlas na vykonanie osobnej prehliadky, ktorá sa vykonala dňa 07.01.2016 o 15.30 h, pričom bola u obžalovaného zaistená 1 ks plastová zatavená striekačka s obsahom neznámej látky bielej farby kryštalického pôvodu.

Podľa správy MUDr. Márie Majzlanovej z 18.03.2016 je v ambulancii evidovaný s diagnózou poruchy psychiky zapríčinené užívaním viacerých návykových látok. Dňa 03.06.2015 nastúpil po prepustení v výkonu trestu ambulantnú liečbu, na termín 19.1.2016 sa nedostavil. Podľa lekárskej správy na č.l. 138 zo dňa 20.09.2016 obžalovaný okrem nikotínu abstínuje od všetkých návykových látok. Diagnóza je stanovená ako aktívna dependencia od pervitínu. Z psychiatrického hľadiska sa prognóza javí ako priaznivá.

Podľa pracovnej zmluvy na č.l. 126 uzatvoril obžalovaný pracovnú zmluvu so zamestnávateľom ELMAR Color s.r.o. so sídlom Žabokreky nad Nitrou s dňom nástupu do zamestnania 02.09.2016 na dobu určitú do 01.09.2017, s predmetom práce pílenie, rezanie a brúsenie hliníkových profilov.

Podľa správ o povesti, odpisu z registra trestov a pripojených spisov obžalovaný bol 3 krát súdne trestaný, pričom vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/50/2011 sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu osvedčil. V evidencii priestupkov má evidovaných 16 priestupkov a to priestupky proti majetku, v cestnej doprave a proti občianskemu spolunažívaniu. Podľa správy obce Žabokreky nad Nitrou zo 07.06.2016 na č.l. 88, na správanie obžalovaného mala negatívny vplyv konzumácia návykových látok a vplyv „kamarátov“, pričom nedbal na slová rodičov či starostu, ktorý sa snažili mu pomôcť a jeho problémy riešiť.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/75/2014 - 280, zo dňa 11.02.2015, právoplatným dňa 27.02.2015, bol obžalovaný pre skutok zo dňa 24.06.2014 uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. a prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody na 36 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 40 mesiacov, bol mu uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a návykových látok, povinnosť v skúšobnej dobe získať pracovnú kvalifikáciu alebo sa zúčastniť na rekvalifikačnom kurze a uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Podľa správy z probačnej činnosti z 19.05.2016 podal probačný a mediačný úradník návrh na neosvedčenie sa obžalovaného v skúšobnej dobe s probačným dohľadom pre porušovanie povinnosti viesť riadny život obžalovaným.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/15/2016 zo dňa 06.04.2016, oznámeným obžalovanému a právoplatným dňa 06.04.2016 bol obžalovaný uznaný vinným pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. pre skutok zo dňa 11.11.2015, na trest odňatia slobody na 4 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkone trestu s minimálnym stupňom stráženia a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Obžalovaný počas výkonu trestu ochranné liečenie nevykonával. Uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5Nt/55/2016 z 26.07.2016 bol obžalovaný prepustený z výkonu ústavného ochranného protitoxikomanického liečenia uloženého mu vo veci sp. zn. 5Nt/55/2016, ktoré vykonával v Centre pre liečbu drogových závislostí v Bratislave.

Obhajoba navrhla z dôvodu zotrvania na skutkovom stave vyplývajúcom z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní tohto spod obžaloby oslobodiť, pretože tento nevedel o prítomnosti striekačky s drogou v bunde, ktorú si vzal od neznámej osoby, pre prípad uznania viny navrhla, aby súd pretože obžalovaný užíval dávku až 1-1,5g pervitínu skutok právne kvalifikovať podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. pretože zaistené množstvo drogy zodpovedá trom OJD obžalovaného, čo pripustil aj znalec.

Prokurátorka zotrvala na podanej obžalobe. Navrhla aby súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia tiež ochranný dohľad na dobu jedného roka a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac všetky dôkazy jednotlivo ak aj vo vzájomnej súvislosti považuje súd vinu obžalovaného za preukázanú pre skutok, tak ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku. Súd vychádzal z listinných dôkazov a záverov znaleckého dokazovania, ktorými bolo preukázané, že obžalovaný v presne nezistenom čase dňa 06.01.2016 v Bánovciach nad Bebravou od nezistenej osoby kúpil pre svoju potrebu zatavenú plastovú injekčnú striekačku s obsahom psychotropnej látky metamfetamínu (pervitínu) s hmotnosťou 3,69 g s priemernou koncentráciou účinnej látky 55,4 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej ôsmim obvykle jednorazovým dávkam drogy, a obvyklá jednorazová dávka drogy obžalovaného predstavuje množstvo až 0,5 g látky s obsahom psychotropnej látky metamfetamínu (pervitínu), ktoré prechovával pri sebe pre vlastnú potrebu a dňa 07.01.2016 o 15.30 hodine po predvedení na Obvodné oddelenie PZ v Partizánskom túto pri osobnej prehliadke vydal policajtom, pričom metamfetamín je v zmysle z. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. Skupiny psychotropných látok. Súd neprisvedčil verzii obžalovaného o tom, že plastová striekačka s kryštalickou látkou s obsahom metamfetamínu jemu nepatrila, že o nej ani nevedel, pričom bundu, v ktorej sa našla, len vzal neznámej osobe v krčme v Šimonovanoch. Súd poukazuje na nepriame dôkazy v podobe úradného záznamu ppráp F. T. o podozrivom správaní obžalovaného, zadržaní osoby a osobnej prehliadke, tiež k miere hodnovernosti výpovede obžalovaného na záver znalca v tom zmysle, že klamstvo je symptómom, ktorý sa často vyskytuje u osôb závislých na drogách a hazardných hrách. Súd poukazuje aj na skutočnosť, že obžalovaný jeho verziu skutku o nájdení bunde neuvádzal skôr, ani bezprostredne pri osobnej prehliadke, či v prípravnom konaní, kde odmietol vypovedať, čo by bolo logickým počínaním v prípade, že by bol sám prekvapený nálezom striekačky v bunde. Pravdepodobnosť, že obžalovaný po tom, čo si drogu zaobstará a užije, následne náhodou odcudzí práve takú bundu, v ktorej sa nachádza rovnaká droga, pričom bude pri jej držaní aj pristihnutý, je podľa úvahy súdu mizivá. Súd má za to, že obžalovaný prechovával drogu, ktorej bol pravidelným užívateľom a zakúpil si ju pre vlastnú potrebu. Iný motív prechovávania drogy, ako pre potrebu obžalovaného ako osoby ťažko psychicky a somaticky na nej závislej nebol preukázaný, a preto súd považuje za preukázané, že drogu kúpil a prechovával pre vlastnú potrebu. Súd sa nestotožnil s obžalobou z hľadiska množstva drogy, ako kvalifikačného znaku trestného činu.

Pokiaľ ide o určenie OJD súd poukazuje na určenie obvykle jednorazovej dávky u rastliny rodu Cannabis - konope, kde sa súdna prax prikláňa k hmotnostnému kritériu a skúmanie obsahu THC v nej (ako účinnej látky a to v percentách hmotnostných) má význam len pre zistenie, či skutočne ide o omamnú látku podľa § 130 ods. 5 Tr. zák., nakoľko ak by zaistená látka nedosahovala aspoň minimálne množstvo THC schopné ovplyvniť psychiku človeka, nebol by naplnený príslušný znak objektívnej stránky skutkovej podstaty - označenie látky za návykovú. Skutočnosť, že obsah THC v hmotnostných percentách nemôže byť kritériom na určenie množstva obvyklých dávok má význam z hľadiska skúmania subjektívnej stránky trestného činu, pretože pokiaľ nie je preukázané, že má páchatel možnosť skúmať obsah THC v rastline metódami ako znalecký ústav (napr. metódou kapilárnej plynovej chromatografie) nemožno preukázať, že mal v úmysle takéto množstvo účinnej látky ku príkladu prechovávať. Súdna prax vychádza z toho, že obvykle jednorazovú dávku marihuany je potrebné stanovovať v závislosti od hmotnosti zaisteného sušeného materiálu marihuany, pričom pri zohľadnení tohto hmotnostného kritéria, t. j. metodiky výpočtu vychádzajúcej z hmotnostnej dávky marihuany, sa za obvykle jednorazovú dávku považuje množstvo zodpovedajúce 500 mg (0,5 g) vysušenej marihuany. Od tohto množstva sa odvíja násobok obvykle jednorazovej dávky drogy podľa § 135 Tr. zákona.

Je zřejmé, že konzument drogy pri jej zaobstaraní nemá k dispozícii prístroje schopné detekovať množstvo účinnej látky, drogu si zaobstaráva podľa kritéria hmotnosti, pričom „kvalitu“ obvykle možno v určitom zmysle merať len na základe predchádzajúcej alebo zdelenej skúsenosti o účinku drogy predávanej osobou, ktorá mu drogu dodáva. Páchatel ak je sám konzumentom, hmotnosť drogy, ktorú si zaobstaráva, v tomto prípade pervitínu (zmesi s obsahom metamfetamínu) odvíja od násobku - individuálne obvyklých jednorazových dávok. Aj znalec pripustil, že vzhľadom k rozvinutosti závislosti obžalovaného a jeho „trénovanosti“ mohol byť konzumentom jednorazovo až 0,5 g pervitínu, ktorú dávku považuje všeobecne za zriedkavú no u obžalovaného za možnú. Súd už dávku uvádzanú na

hlavnom pojednávaní obžalovaným jeden či jeden a pol gramu látky na jedno užitie považoval za nezodpovedajúcu „obvyklosť“ pretože jednak znalec už dávku 0,5 g považoval za hraničnú, s tým, že aj sám obžalovaný uvádzal, že takáto dávka na úrovni gramu nebola bežná, delil si ju, či ju nepožil viackrát denne. Rozhodne tiež v zmysle stanoviska znalca nemožno považovať za obvyklú dávku, ktorá už má svojim množstvom významne prevažujúce zdravie či život ohrozujúce toxické účinky, čo by bola dávka presahujúca 0,5 g. Súd má za to, že je zrejmé, že pod predmetnou hmotnosťou je potrebné chápať hmotnosť látky s obsahom metamfetamínu (zmesi), ktorú obžalovaný reálne kupuje, nie hmotnosť čistej látky laboratórne zistenej. Takto je zrejmé, že zaistené množstvo predstavovalo najmenej 8 obvykle jednorazových dávok obžalovaného. Súd má za to, že kritérium, z ktorého vychádzala obžaloba možno aplikovať, avšak u osôb, u ktorých je preukázané, že drogu neprechovávali len pre svoju potrebu. U osôb, ktorí ju pre svoju potrebu prechovávali, ako teda aj obžalovaného, je na mieste individuálne posúdenie obvykle jednorazovej dávky. To preto, že pojem „pre vlastnú potrebu“ je potrebné vykladať aj vo vzťahu k množstvu látky, ktorá je na tento účel prechovávaná. Takýto výklad vyplýva aj z § 135 ods. 2 Tr. zák. kde je definovaný aj účel použitia obvykle jednorazovej dávky, a to na konci vety za čiarkou: „pre osobnú spotrebu“. Z hľadiska logického výkladu je pochopiteľné, že pre vlastnú potrebu si páchatel zaobstaráva drogu v množstve, ktoré je merateľné jeho osobnou spotrebou, nie spotrebou priemernou v zmysle právnej konštrukcie, z ktorej vychádza definícia OJD pri obvyklom - priemernom konzumentovi. Na viac je zrejmé, že aj určenie OJD podľa hmotnosti účinnej látky predstavuje určitý interval daný aj „trénovanosťou“ konzumentov či spôsobom užitia (v obžalobe uvádzaný ako 51-204 OJD). Pokiaľ je preukázané, že individuálny páchatel sa z tohto intervalu vymyká a skutočne jeho OJD je na úrovni 0,5 g látky s obsahom metamfetamínu, nie je dôvod takúto osobitosť prehliadať, o to viac, že v tomto prípade pojem OJD je pojmom, ktorý podľa svojej povahy by mal byť medicínskym no v skutočnosti je pojmom právnickým. Je to pritom okolnosť z hľadiska právnej kvalifikácie tak mimoriadne významná, že sa s ňou spájajú mimoriadne závažné dôsledky aj čo do rozhodovania o treste.

Z uvedeného dôvodu vychádzajúc z vykonaného dokazovania považuje za preukázané, že obžalovaný prechovával psychotropnú látku metamfetamín pre vlastnú potrebu zodpovedajúcu najmenej ôsmim obvykle jednorazovým dávkam drogy - teda vo väčšom rozsahu podľa § 135 ods. 2 Tr. zák., a tak z hľadiska právnej kvalifikácie skutok právne posúdil ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák.. Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane zdravia v súvislosti s nakladaním s psychotropnými látkami. Z hľadiska zavinenia obžalovaný konal v priamom úmysle podľa §15a Tr. zák.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. vzhľadom k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/75/2014 pre úmyselnú trestnú činnosť, keďže obžalovaný spáchal trestný čin aj po právoplatnom odsúdení vo veci sp. zn. 1T/15/2014, na viac sa dopustil trestnej činnosti rovnakého druhu a v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu s probačným dohľadom. Súd ukladal trest súhrnný, pretože obžalovaný spáchal prečin skôr, ako mu bol vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/15/2016, zo dňa 06.04.2016, oznámený odsudzujúci rozsudok. Takto súd prihliadal aj k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., keďže vzhľadom k zbiehajúcej trestnej činnosti spáchal viac trestných činov (aj prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.). Súd neprihliadol k žiadnej poľahčujúcej okolnosti, hoci v záverečnej reči vyjadril obžalovaný ľútosť nad jeho správaním, ku skutku ako takému sa nedoznával. Za prevahy priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., tak súd ukladal podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest vychádzajúc z trestnej sadzby 20 až 60 mesiacov. Je zrejmé, že iný druh trestu ako trest nepodmienečný u obžalovaného nemá výchovné účinky, a pretože sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu, súd mu ukladal trest nepodmienečný. Pri určení dĺžky trestu súd zohľadnil tú skutočnosť, že významný vplyv na páchanie trestnej činnosti mala skutočnosť, že išlo o osobu dlhodobo a už ťažko závislú na metamfetamínoch, kde popri treste má významný vplyv aj ukladanie ochranného liečenia protitoxikomanického. Aj v tej súvislosti, že v prípade premeny trestu vo veci sp. zn. 1T/75/2014 by uložené tresty spolu dosiahli dĺžku 64 mesiacov, súd v tejto veci neukladal trest prísnejší, hoci by to trestná sadzba pripúšťala. Uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky súd považuje za primeraný a spravodlivý. Súd zohľadnil aj skutočnosť, že

obžalovaný absolvoval ústavnú ochrannú liečbu a snaží sa, hoci k jeho škode neskôr ako bolo potrebné, zaradiť do spoločnosti. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/15/2016, zo dňa 06.04.2016, právoplatného dňa 06.04.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prečinu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd obžalovanému na základe záverov znaleckého dokazovania, po vyjadrení znalca o vhodnosti ambulantnej formy liečby, po absolvovaní ústavnej vo veci sp. zn. 2T/15/2016, podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák., pretože trestnú činnosť spáchal po vplyvom návykovej látky a v súvislosti s jej užívaním, uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.